

Arrest

nr. 304 368 van 4 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op [...] januari 1992.

1.2. Verzoeker dient op 5 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 4 maart 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), via een videoverbinding.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [...] januari 1992 te Bandar Jadiid, Lower Juba en de Somalische nationaliteit te bezitten. U bent religieus moslim en behoort etnische tot de clan Surre. U studeerde van 2004 tot 2014 te Girissa, Kenia waarna u terugkeerde naar uw geboortedorp. U werkte er op de landbouwvelden van de familie. In december 2016 kwam Al Shabaab naar uw velden en confisqueerde er een stuk terrein om een onderduikplaats te installeren. Uw familie kreeg ruzie met hen en werd later gevraagd om aan hen belastingen te betalen wat uw broer weigerde waarna hij werd meegenomen en door hen gedood. U nam daarop de verantwoordelijkheid over de kinderen van uw broer op en werkte verder op de overgebleven velden. U werd in december 2019 ook door Al Shabaab gevraagd belastingen te betalen wat u niet kon waarop u werd meegenomen en 2 weken werd opgesloten te Jamaame. Een ver familielid van u betaalde hen 100 dollar waarop u werd vrijgelaten. U werd door Al Shabaab gezegd dat indien u geen belastingen zou betalen u hetzelfde lot als uw broer zou ondergaan. U besloot daarop Somalië te verlaten en trok naar Kenia waar uw gezinsleden u kort daarna vervoegden. Te Kenia werkte u als chauffeur tussen Mandera en Wajir. Tijdens uw werkzaamheden werd uw auto beschoten door Al Shabaab en omdat u weigerde te stoppen geraakte een vrouwelijk passagier gewond. Al Shabaab kwam later te weten dat u ook leerkrachten vervoerde waarop u bedreigingen kreeg. U verliet Kenia met het vliegtuig op 13 januari 2024 en reisde, via transits in Senegal en Marokko, per vliegtuig naar Spanje, waar u aankwam op 15/01/2024. U diende er een verzoek om internationale bescherming in, maar ging niet in op de afspraak voor interview, verliet het open centrum waar u er verbleef, en reisde op 18/01/2024 naar Frankrijk, waar u bij vrienden verbleef, tot uw vertrek naar België op 03/02/2024. In België werd u op 4 februari 2024 door de politie op de luchthaven te Zaventem tegengehouden omdat u met een vals Zweeds paspoort een vliegtuig wou nemen met bestemming Ierland. U diende daarop op 5 februari 2024 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u een Somalische geboorteakte en een Somalisch certificaat van identiteitsbewijs in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door valse informatie en valse documenten te verstrekken, en door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 4 maart 2024 p 3 [verder NPO]), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst uit Bandar Jadiid niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Allereerst dient vastgesteld dat u uw herkomst uit Bandar Jadiid allerm minst geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd naar uw geboortedorp Bandar Jadiid (of Bandar Jadiid) stelde u dat de Juba rivier ten westen gelegen is van Bandar Jadiid en u daarop gevraagd of u daar de richting van Kismayo mee bedoelde om correct te verifiëren, stelde u verrassend van niet en gaf u aan dat Kismayo ten zuidoosten is gelegen van Bandar Jadiid (NPO p 10). Gevraagd welk dorpen er aan de andere kant van de Juba rivier gelegen zijn stelde u dat dit Koban en Arare zijn en Malayle gelegen is aan dezelfde kant als Bandar Jadiid. Gevraagd welke dorpen er aan dezelfde kant van de Juba rivier zijn gelegen stelde u dat dit Malayle is en in de richting van Jamaame men Bangeni, Niiley en Turdho terugvindt. Gevraagd in welke richting Jamaame is gelegen stelde u dat dit ten noorden is. Gevraagd waar u de rivier overstak om naar Jamaame te gaan, stelde u verrassend dat je de rivier niet moet oversteken gezien ze aan dezelfde kant gelegen zijn (NPO p 11). U de plaatsen Rakafiida, Baqdaad, Weeltuweer en Far Janne voorgeworpen en gevraagd waar dit ligt ten opzichte van Bandar Jadiid kon u Rakafiida niet herkennen, stelde u verkeerdelijk dat Baqdaad een onbewoonde plaats is gelegen is tussen Bandar Jadiid en Malayle, dat Weeltuweer geen stad is en gaf u aan vergeten te zijn in welke richting Far Janne gelegen is (NPO p 11).

Er dient daarbij opgemerkt dat de voorgeworpen plaatsen allen gelegen zijn in de meest nabije omgeving van Bandar Jadiid en dit op wandelafstand en dat Baqdaad wel degelijk een bewoonde plaats is. Opmerkelijk is ook dat u aangeeft dat de Juba rivier ten westen is gelegen terwijl dit vanuit Bandar Jadiid zeer duidelijk enkel ten zuiden en ten oosten is gelegen en dit op wandelafstand. De Juba-rivier stroomt geheel niet ten westen van Bandar Jadiid. U stelt ook verkeerdelijk dat Kismayo in het zuidoosten is gelegen ten opzicht van Bandar Jadiid gezien Kismayo zuidwestelijk is gelegen wat opmerkelijk is gezien u daar volgens uw verklaringen reeds tweemaal bent geweest (zie NPO p 8 en p 10). Ook Jamaame weet u niet correct te situeren wanneer u stelt dat dit ten noorden is gelegen van Bandar Jadiid terwijl Jamaame oost-noordoostelijk is gelegen. Dat u daarbij overigens stelt dat je nergens de Juba-rivier dient over te steken om Jamaame te bereiken, getuigt hoegenaamd niet van doorleefde ervaringen en wijst op een gebrek aan kennis van de omgeving. Nochtans stelde u in Jamaame 2 weken te zijn opgesloten om na uw vrijlating terug te keren naar Bandar Jadiid en daarop Somalië te verlaten (NPO p 9). Eveneens opmerkelijk is dat u de dorpen Koban en Arare aan de andere kant van de Juba-rivier situeert en Malayle aan de zelfde kant als Bandar Jadiid terwijl het omgekeerde correct is. Ook de plaatsen Bangeni, Niiley (wellicht Niirey nvdr.) en Turdho die u aanhaalde zijn allen gelegen aan de andere kant van de Juba rivier en dit contradictorisch met uw verklaringen. Opmerkelijk is ook dat u deze plaatsen wel kan benoemen gezien Niirey en Turdho in dezelfde richting gelegen zijn als Baqdaad wat u niet herkende, maar u deze situeert in de richting van Jamaame wat niet het geval is gezien deze ten zuiden van Bandar Jadiid gelegen zijn.

Er dient bij deze vaststellingen verwezen te worden naar de vele kaarten en informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Er is dan ook een sterk vermoeden dat de weinige zaken die u wel kon opnoemen (maar hoegenaamd niet goed wist te situeren) zichzelf heeft aangeleerd.

Toen u daar op het einde van het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw herkomst uit Bandar Jadiid bleef u erbij dat u slechts één fout had gemaakt, dat Baqdaad een onbewoonde plaats is en dat iemand die in Bandar Jadiid geboren is zoals u geen beschrijvingen kan geven zoals u heeft gedaan (NPO p 12) waaruit opnieuw blijkt dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische overheidsdiensten te misleiden.

Rekening houdend met uw totale onwetendheid van de dichte en iets ruimere omgeving van Bandar Jadiid en wat zich daar bevindt, kan enkel vastgesteld worden dat u uw beweerde herkomst uit Bandar Jadiid allesbehalve ongeloofwaardig heeft weten te maken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming overhandigde u een geboorteakte en een bewijs van identiteit (zie administratief dossier).

Betreffende de door u neergelegde identiteitsdocumenten namelijk een geboorteakte en een bewijs van identificatie dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder [paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes - optioneel], zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is **de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Bandar Jadiid op te heffen.**

Wat betreft de door u neergelegde identiteitsdocumenten kunnen voorts volgende vaststellingen nog gemaakt worden. Zo verklaarde u dat u de door u neergelegde geboorteakte – afgeleverd op 11/02/2024 – reeds in het jaar 2019 liet opstellen, te Mogadishu, maar u deze verloor, en u een verwante van u die te Mogadishu woont, vroeg om een nieuwe afdruk aan te vragen en naar u op te sturen (NPO p 7 en 8). Gevraagd waarom u in 2019 naar Mogadishu ging om een geboorteakte te laten opstellen – u was reeds 27 jaar oud, en diende hiertoe naar Kismayo te reizen, om van daaruit naar Mogadishu verder te reizen – wist u enkel vaagweg en geenszins verhelderend te antwoorden dat u ‘de Somalische nationaliteit heeft en het belangrijk is om een geboorteakte te krijgen’ (NPO p 8). Op geen enkele wijze verheldert u waarom u het uitgerekend in 2019 van dermate belang vond dat u een geboorteakte zou hebben, dat u daartoe zelfs een hele reis naar Mogadishu ondernam. Voorts dient opgemerkt dat nergens uit het door u neergelegde document kan blijken dat u reeds een eerste keer uw geboorteakte zou hebben laten opmaken in het jaar 2019. Er kan enkel vastgesteld worden dat het document in kwestie, alsook het door u neergelegde ‘Certificate of Identity Confirmation’, opgesteld werd op 11/02/2024 – 5 jaren nadat u beweerdelijk Somalië verliet – en beide documenten aangeven dat uw adres in Somalië ‘Dharkenley’ zou zijn. Hieromtrent gaf u zelf aan dat dit incorrect is, en **legde u uit dat je ‘iemand’ nodig hebt die voor je kan borg staan, als je documenten wilt laten opstellen, en deze persoon te Dharkenley woont.**

Afgezien van de vaststelling dat uw uitleg geenszins verklaart waarom op uw geboorteakte vermeld staat dat u in Dharkanley woont, en de vaststelling dat u zelf aangeeft dat de door u neergelegde geboorteakte incorrecte gegevens bevat, dient opgemerkt dat uit de aan het administratie dossier toegevoegde informatie blijkt dat een Somalische geboorteakte geen bewijs van nationaliteit uitmaakt, en dat Somalische documenten te koop zijn, en met behulp van fixers allerlei noodzakelijke documenten kunnen geregeld worden, zoals paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes, etc (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen enkele betrouwbaarheid worden toegekend aan de door u voorgelegde documenten, en ontberen deze elke bewijskracht.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw herkomst uit Jamaame kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan het door u naar voor gebracht asielrelaas dat onlosmakelijk met uw beweerde herkomst uit Bandar Jadiid is gelieerd.

U gaf immers aan dat u 2 weken werd opgesloten door Al Shabaab te Jamaame naar aanleiding van het niet betalen van belastingen alvorens Somalië te verlaten (zie CGVS vragenlijst d.d.. 12 februari 2024 punt3.1 en 3.5).

Waar u verklaart als Soamlische vluchteling het slachtoffer te zijn geworden van discriminatie in Kenia (NPO p 9), dient vastgesteld dat, gezien geen geloof kan wordne" gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit, er evenmin geloof kan wordne gehecht aan uw bewering als Somalisch vluchteling te zijn gediscrimineerd in Kenia.

Daarbij dient ook vermeld dat de vermeende problemen die u had te Kenia met Al Shabaab eveneens ongeloofwaardig zijn gezien u deze zelf linkt aan de vermeende gebeurtenissen te Bandar Jadiid. U verklaarde immers dat Al Shabaab jullie daar lastig gevallen heeft omdat ze op zoek waren naar u (NPO p 9). De door u beweerde problemen die u in Kenia kende zijn voorts eveneens ongeloofwaardig, gezien het feit

dat uit onderstaande vaststellingen betreffende uw visumaanvraag, blijkt dat u in november 2023 te Nairobi woonde.

Voorts dient opgemerkt dat u uw Somalische nationaliteit niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Allereerst dient opgemerkt dat de Belgische autoriteiten een visumonderzoek hebben uitgevoerd waaruit blijkt dat u op 27 november 2023 zonder succes een visumaanvraag heeft ingediend bij de Griekse ambassade te Nairobi in Kenia, dat u dit aanvraag met een Keniaans paspoort wat u werd afgegeven op 20 maart 2020 en dat uw geboorteplaats Mandera te Kenia is en uw woonplaats bij aanvraag Tausi block in Nairobi is (zie visumdossier in administratief dossier). Er kan enkel vastgesteld worden dat u voorafgaand aan uw vertrek naar België reeds bijna 4 jaar over een Keniaans paspoort beschikte. U vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat u ook een visum had voor India in 2022 omwille van medische redenen van uw vrouw (verklaring DVZ d.d. 12 februari 2024 punt 25) waaruit blijkt dat u dit paspoort reeds voordien heeft gebruikt om te reizen buiten Kenia en dit allerm minst in het kader van uw voorliggend verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling doet reeds sterk vermoeden dat u over de Keniaanse nationaliteit beschikt.

Daarnaast dient nog opgemerkt dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde, wanneer u werd gevraagd of u naast de Somalische nationaliteit nog ander nationaliteiten bezit, dat u in Kenia gestudeerd heeft en daar documenten heeft gekocht. Gevraagd welke documenten u dan wel gekocht heeft, verklaarde u dat dit een identiteitskaart en geboorteakte was, dat dit geen echte geboorteakte was en dat u die gekocht had (NPO p 4). Gevraagd of die documenten dan vals zijn, stelde u dat u het niet weet, dat u het systeem niet goed kent en de smokkelaar dat opgesteld heeft (NPO p 5). Dat u aangeeft het systeem niet te kennen en u niet weet of die documenten vals zijn, staan in schril contrast met de vaststelling dat u met deze documenten een Keniaanse paspoort kon bemachtigen en dit 3 à 4 maanden na uw beweerd vertrek uit Somalië in december 2019 en u dit paspoort ook gebruikte om naar India te reizen. Uw verklaring dat uw Keniaanse documenten gekocht en vals zijn, is dan ook niet aannemelijk.

Er werd u aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u vreest indien u zou moeten terugkeren naar Kenia waarbij u aangaf dat de mannen (waarbij u doelt op Al Shabaab) u zullen doden en u naar hier bent gekomen om u in veiligheid te stellen (NPO p 12). Er kan daarbij niet ingezien worden dat u Kenia verlaat omwille van medische redenen in 2022, maar niet omwille van een vrees ten aanzien van Al Shabaab die u pas uitte in 2024 wat uw beweerd vrees voor Al Shabaab in een geval van terugkeer naar Kenia compleet onderuit haalt.

Voorts dient benadrukt dat u in het administratief rapport van de Belgische federale politie (zie administratief dossier) aangaf dat uw moedertaal Swahili is en u ook Engels spreekt. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming gaf u dan weer aan Somali (wat ook werd vastgesteld doorheen het persoonlijk onderhoud) en Engels te spreken (verklaringen betreffende de procedure d.d. 12 februari 2024 punt 2). Uw kennis van Swahili bleek plots verdwenen. Er dient daarbij opgemerkt dat Swahili de nationale taal is van Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts dient vermeld dat het rapport ook vermeldt dat u uiteindelijk heeft toegegeven aan de federale politie de Keniaanse nationaliteit te bezitten (zie rapport p 2). Toen u daar op het einde van het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd, ontkende u ten stelligste dat te hebben toegegeven aan de politiediensten en gaf u aan dat ze hebben geprobeerd om u dat te laten toegeven waarna u er bij bleef dat u de Somalische nationaliteit bezit (NPO p 12).

Ter zake dient benadrukt te worden dat het in de eerste plaats aan u is om uw ware nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat u dit niet heeft gedaan. Het komt het CGVS niet toe om te speculeren over uw nationaliteit en verblijfplaats voor uw komst naar België, te meer u veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Bandar Jadiid in het district Jamaame gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van

herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 4 maart 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (zie NPO p 11 en 12). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 4/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/6, 48/7, 48/9, 57/6, §2, 57/6/1 en 62, § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 43, eerste en tweede lid van de Richtlijn 2013/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middelen:

“Eerste onderdeel : procedure aan de grens

Artikel 57/6/4 stelt : [...]

Hij zet Artikel 43, lid 1 en 2, van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming om:

[...]

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat :

“Gelet op deze kanttekening moet in de eerste plaats worden benadrukt dat artikel 43, lid 1, van richtlijn 2013/32 de lidstaten de mogelijkheid biedt om specifieke procedures in te voeren om aan hun grenzen of in hun transitzones een beslissing te nemen over ofwel de ontvankelijkheid krachtens artikel 33 van deze richtlijn van een verzoek om internationale bescherming dat op deze plaatsen is gedaan, ofwel, in een van de in artikel 31, lid 8, van deze richtlijn genoemde gevallen, over de inhoud van dit verzoek, voor zover deze procedures in overeenstemming zijn met de fundamentele beginselen en waarborgen van hoofdstuk II van deze richtlijn. Krachtens artikel 43, lid 2, van richtlijn 2013/32 moeten deze specifieke procedures binnen een redelijke termijn worden gevoerd, met dien verstande dat de betrokken lidstaat, wanneer niet binnen vier weken is besloten om het verzoek om internationale bescherming af te wijzen, aan de verzoeker toegang tot

zijn grondgebied moet verlenen en diens verzoek na afloop van deze termijn van vier weken moet worden behandeld overeenkomstig de op grond van het gewone recht te volgen procedure. (HvJ, 14.52020, aff. C-924/19 PPU en C-925/19 PPU, pt 235)."

Het Hov voegt ook toe : "Uit overweging 38 van richtlijn 2013/32 volgt eveneens dat het de bedoeling is de lidstaten met een dergelijke grensprocedure de mogelijkheid te bieden een beslissing te nemen over verzoeken om internationale bescherming die zijn gedaan aan de grens of in een transitzone van een lidstaat voordat een beslissing over de toegang van de verzoekers tot zijn grondgebied wordt genomen."

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoeken om internationale bescherming die aan de grenzen door vreemdelingen worden ingediend en die niet voldoen aan de voorwaarden vastgesteld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, worden behandeld door Belgische asielinstanties volgens een specifieke procedure genaamd "grensprocedure". In deze gevallen wordt het verzoek om internationale bescherming binnen een korte termijn (4 weken) rechtstreeks aan de grens beoordeeld.

Na deze termijn moet het verzoek om bescherming worden behandeld overeenkomstig "andere bepalingen van de wet van 15 december 1980" (dat wil zeggen, in het kader van wat het Hof van Justitie van de Europese Unie de "gewone procedure" noemt).

In casu, heeft de verzoeker een verzoek om internationaal bescherming ingediend aan de grens en hebben België binnen te komen zonder te voldoen aan de voorwaarden zoals vastgesteld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980.

Hij is vastgehouden op een specifieke locatie aan de grens.

Er is geen enkel element in het administratieve dossier dat aangeeft dat de verzoeker toestemming heeft gekregen om het grondgebied van het grondgebied te betreden of dat ze feitelijk het grondgebied is binnengekomen vóór 13.3.2024, de datum waarop de verwerende partij besloot haar verzoek om internationale bescherming te weigeren. Op basis van deze concrete en objectieve elementen is het onbetwistbaar dat het verzoek om internationale bescherming van de verzoekster is beoordeeld in het kader van een grensprocedure zoals bedoeld in artikel 57/6/4 van de wet van 15 december 1980.

Daarom was de verwerende partij verplicht de termijn van vier weken zoals vastgelegd in artikel 57/6/4, derde lid, van deze wet te respecteren.

Echter, op het moment dat het CGVS de bestreden beslissing nam (op 13.3.2024), was deze termijn, die op 9.2.2024 was begonnen (datum van indiening van het verzoek om internationale bescherming), verstreken

De verwerende partij had daarom het verzoek om internationale bescherming moeten behandelen in overeenstemming met andere bepalingen van de wet van 15 december 1980 (gewone procedure(s)), wat in dit geval niet is gebeurd.

Daarom is er een schending van artikel 57/6/4.

Tweede onderdeel : versnelde procedure

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, par 2, artikel 57/6/4 en artikel 57/6/1 par 1 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS kan een verzoekster om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen.

Artikel 57/6/ par 2 van Vreemdelingenwet stelt : [...]

Artikel 57/6/4 stelt : [...]

Arikel 57/6/1, par 1 stelt: § [...]

In de bestreden beslissing rechtvaardigt het CGVS niet welke concrete juridische grond om een versnelde procedure toe te passen is. Er wordt niet geëxpliciteerd op grond van welke subonderdeel van artikel 57/6/1, par 1 van de Vreemdelingen van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker via een versnelede procedure wordt behandeld.

Uit het administratieve dossier blijkt dat hij onmiddellijk bij hun aankomst een verzoek om internationale bescherming indient.

De verzoekers vallen niet onder de gevallen zoals limitatieve wijze voorzien in artikel 57/6/1, par 1 van de vreemdelingen.

Er is geen argument aangebracht waarom het verzoek om internationale bescherming dient te worden behandeld volgens de versneld procedure.

Een beroep binnen het kader van de versnelde procedure zoals voorzien in artikel 39/77 van de wet van 15 december 1980 is er vooral op gericht ervoor te zorgen dat de specifieke beperkingen van deze procedure geen schending van het gelijkheidsbeginsel tussen de partijen veroorzaken of een voldoende instructie van de zaak belemmeren. Inderdaad, de versnelde procedure legt zowel de partijen als de rechtbank zeer strikte procesdeadlines op. Bovendien bevindt de verzoekende partij zich in een bijzonder kwetsbare positie omdat zij op een bepaalde locatie wordt gehandhaafd, wat het moeilijker kan maken om bewijsmateriaal te verzamelen.

Wanneer verweerder ten onrechten deze bepaling toepast, is dit een substantiële onregelmatigheid met als gevolg de vernietiging van de beslissing (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 19 maart 2020, nr. 234.256; 27 oktober 2022, nr. 279.632, bevestigd bij RvS 29 december 2022, nr. 15.164 (c)).”

Door in casu een versnelde procedure toe te passen, schendt de commissaris-generaal voormeld artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Derde onderdeel : beslissing aan de grens

De situatie van de verzoeker is vergelijkbaar met de zaken die op 22.1.2024 zijn beslist (RVV, arresten nr. 300 352, nr. 300 351, nr. 300 350, nr. 300 348, nr. 300 347, nr. 300 349 en nr. 300 346 van 22 januari 2024).

Uw Raad wordt gevat met beslissingen ingevolge verzoeken om internationale bescherming die aan de grens zijn ingediend en die door de commissaris-generaal zijn genomen nadat de in artikel 43, lid 2, van Richtlijn 2013/32/EU vastgestelde termijn van vier weken is verstreken.

Uw Raad merkte op dat de verzoekers tot op het moment van het nemen van de beslissingen steeds op dezelfde plaats werden vastgehouden, die geografisch op het grondgebied is gelegen.

Deze zijn tweërlei van aard en betreffen enerzijds de kwalificatie - voor en na het verstrijken van de termijn van vier weken waarin artikel 43.2 van richtlijn 2013/32/EU voorziet - van een procedure die wordt gevoerd in een plaats van bewaring die geografisch op het grondgebied is gelegen, maar door een regelgevende tekst wordt gelijkgesteld met een plaats aan de grens, en anderzijds de omvang van de bevoegdheden van de asielautoriteiten in het kader van deze procedure(s).

Vervolgens be vraagt Uw Raad zich ook over de verplichtingen van de nationale rechter die onregelmatigheden vaststelt in het kader van een grensproceduren.

In afwachting van het antwoord op deze verschillende vragen door de Europese instanties, moet de beslissing van het CGVS worden geannuleerd.

Vierde onderdeel : nationaliteit van de verzoeker

Het CGVS betwist de nationaliteit van de verzoeker en beweert dat hij niet Somalisch zou zijn. Er wordt benadrukt dat de verzoeker moet samenwerken met de autoriteiten. Het CGVS verduidelijkt dat dit een essentieel element is van het asielverzoek en dat als niet kan worden aangetoond dat hij deze nationaliteit heeft, het verzoek moet worden afgewezen. Uit deze verklaringen blijkt dat niet is aangetoond dat hij de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is uit Bandar Jaddid. Hij heeft slechts gedeeltelijke kennis van de steden rond zijn geboorteplaats en van de omgeving van zijn geboorteplaats.

De verzoeker heeft geenszins de bedoeling gehad de Belgische autoriteiten te misleiden. Bij het lezen van zijn verklaringen geeft hij informatie over de verschillende dorpen en gebieden in zijn regio. Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat hij een belangrijk deel van zijn jeugd in Kenia heeft doorgebracht. Dit was een cruciale fase in zijn leven. Dit element moet in overweging worden genomen om te begrijpen waarom hij niet nauwkeuriger kon zijn met bepaalde informatie.

Bovendien blijkt uit de verslagen van het verhoor dat er veel vragen zijn gesteld over de geografie, maar er zijn geen vragen gesteld over zijn levenservaring of andere aspecten van zijn dagelijks leven. Het verhoor concentreerde zich uitsluitend op de stad en de omgeving. Een grondiger onderzoek zou nodig zijn geweest om de afkomst van de verzoeker te analyseren.

Ten tweede heeft de verzoeker documenten overgelegd waaruit zijn nationaliteit en geboortedatum blijken. Deze documenten zijn recent en hun geldigheid wordt niet redelijkerwijs betwist door het CGVS.

Bovendien spreekt de verzoeker ook Somali (taal van Somalië). Deze verschillende elementen hadden het CGVS moeten aansporen tot een grondiger analyse van de verzoeker.

Des te meer omdat de verzoeker altijd heeft verklaard dat hij zijn documenten in Kenia heeft gekocht en dat deze niet overeenkomen met zijn werkelijke identiteit.

Vijfde onderdeel : Documenten ingediend in het kader van zijn verzoek

De verzoeker heeft een geboorteakte en een document dat zijn nationaliteit aantoont ingediend om zijn identiteit te bewijzen. Dit document wordt betwist om twee hoofdredenen. Ten eerste zijn er volgens bronnen geen archieven in Somalië die gegevens over personen kunnen bewaren en verifiëren. Ten tweede is er een hoog niveau van corruptie. Wat betreft zijn identiteitsdocumenten, heeft de verzoeker ook verklaard dat hij in 2019 identiteitsdocumenten heeft verkregen en dat hij daarvoor naar Mogadishu is gereisd. Hij kan niet verklaren waarom hij in 2019 een geboorteakte heeft aangevraagd.

De verzoeker heeft meerdere documenten ingediend die zijn identiteit en nationaliteit . Het CGVS wijst deze documenten af vanwege de aanzienlijke corruptie in Somalië.

Tegenpartij gebruikt desalniettemin in de bestreden beslissing een standaardmotivering om te oordelen dat deze getuigenverklaringen geen bewijswaarde hebben, zonder op deze bijzonderheid in te gaan.

Deze documenten moeten worden als een betrouwbare bron beschouwd.

Het negeren van de bewijswaarde van dergelijk attest geeft aanleiding tot een schending uitmaken van artikelen 3 en 13 EVRM (zie in die zin Basra t. Belgische Staat, hangende voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (n° 47232/17). Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hebben asielinstanties de plicht om dergelijke makkelijk verifieerbare documenten te verifiëren, indien die de twijfels over de geloofwaardigheid van de asielzoeker kunnen wegnemen (Singh e.a. t. België, n° 33210/11, §§100-104).

Tegenpartij heeft nagelaten dit te doen en simpelweg geconcludeerd dat er was een hoge graad van corruptie in Somalië.

Die redenering miskent verzoekers recht op een grondig onderzoek van zijn verzoek tot internationale bescherming, in strijd met de bepalingen gevisieerd in het middel.

Zesde onderdeel : vluchtrelaas

Er wordt geen geloof gehecht aan het feit dat hij Somalië moest verlaten vanwege het feit dat hij vastzat bij Al Shabaab in Jamaame omdat hij geen belastingen had betaald voordat hij Somalië verliet.

De geloofwaardigheid van een asielrelaas moet in haar globaliteit beoordeeld worden. In het arrest Hirsi Jamaa e.a. t. Italië van 23.02.2016 heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna het EHRM genoemd) immers het volgende geoordeeld: "116. Pour déterminer l'existence de motifs sérieux et avérés de croire à un risque réel de traitements incompatibles avec l'article 3, la Cour s'appuie sur l'ensemble des éléments qu'on lui fournit ou, au besoin, qu'elle se procure d'office (H.L.R. c. France, précité, § 37, et Hilal c. Royaume-Uni, no 45276/99, § 60, CEDH 2001-II). Dans des affaires telles que la présente espèce, la Cour se doit en effet d'appliquer des critères rigoureux en vue d'apprécier l'existence d'un tel risque (Chahal c. Royaume-Uni, 15 novembre 1996, § 96, Recueil 1996-V)."1 (eigen aanduiding)

De verzoeker heeft gedetailleerde en nauwkeurige verklaringen afgelegd over de redenen voor zijn vertrek uit Somalië en heeft ook uitgelegd dat hij zijn documenten heeft gekocht om in Kenia te kunnen blijven. Het CGVS maakt een selectie van de verschillende informatie om toch het asielrelaas als ongeloofwaardig te verklaren. Een dergelijke tegenstrijdige, selectieve beoordeling van het asielrelaas van de verzoeker staat niet gelijk aan een grondig onderzoek.

Dit volstaat reeds om de bestreden beslissing te vernietigen, wegens een schending van artikel 62, §2 van de wet van 15.12.1980, artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991, en het procedurele luik van artikel 3 EVRM.

Zevende onderdeel: visumaanvraag

Hij heeft op 27 november 2023 een visumaanvraag ingediend bij de Griekse autoriteiten met een Keniaans paspoort, en hij verklaarde ook dat hij in 2022 naar India was gereisd vanwege medische problemen van zijn vrouw. Tijdens zijn verhoor verklaarde de verzoeker dat hij zijn documenten heeft verkregen door ze te

kopen. Wanneer hij uitlegt dat hij niet weet hoe hij aan zijn documenten is gekomen, betekent dit eenvoudigweg dat hij een tussenpersoon heeft ingeschakeld en niet op de hoogte is van de verschillende stappen die zijn ondernomen. Hij heeft nauwkeurig uitgelegd hoe hij aan de documenten is gekomen. Op die manier heeft hij dus de documenten kunnen verkrijgen.”

[...]

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980 stelt: [...].”

Dit artikel is de omzetting van artikel 15, c) van de Kwalificatierichtlijn.

Het arrest van het Hof van Justitie Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie (C-465/07) onderscheidt twee situaties onder artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU: “In die context moet het begrip „individueel” aldus worden opgevat dat het ook betrekking heeft op schade die wordt toegebracht aan burgers ongeacht hun identiteit, wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.” (§35) “Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.” (§39) Gezien de huidige veiligheidssituatie in Somalië en meer specifiek in de regio van herkomst van de verzoeker moet worden overwogen dat elke Somalische onderdaan in aanmerking moet komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c). Tenminste, de verzoekster moet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, b). Gezien die elementen, er moet vastgesteld worden dat de verzoekster partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet.

De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker minstens nood heeft aan subsidiaire bescherming of hij moet erkend als vluchteling.”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Over de toepassing van de versnelde procedure

4.1. De Raad stelt vast dat verzoeker *in casu* trachtte het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden te voldoen en aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zodat toepassing wordt gemaakt van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j). Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°. Indien niet binnen de vier weken, na het verzoek om internationale bescherming, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de

verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.”

4.2. Uit voormelde wetsbepaling blijkt dat de commissaris-generaal, inzake beschermingsverzoeken ingediend aan de grens, *“aldaar een beslissing [kan] nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j)”*.

4.3. De Raad stelt vast dat de *in casu* bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, waarvan de eerste paragraaf luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of

e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of

f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of

i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of

j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

4.3. Hoewel de Raad verzoeker kan volgen, waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet expliciteert op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming wordt behandeld via de versnelde procedure, dient de Raad op te merken dat in de bestreden beslissing als volgt kan worden gelezen: *“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door valse informatie en valse documenten te verstrekken, en door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek”*. De bestreden beslissing verwijst weliswaar niet formeel naar artikel 57/6/1, § 1, c) van de Vreemdelingenwet, doch in de feitelijke motivering ter verantwoording waarom *in casu* de versnelde procedure wordt toegepast, wordt de inhoud van voormelde wettelijke bepaling wel uitdrukkelijk weergegeven. De Raad stelt vast dat deze motivering verzoeker in staat stelt kennis te nemen van de reden waarom de versnelde procedure op zijn zaak werd toegepast en dat hij derhalve in de mogelijkheid was om zich hier in rechte tegen te verdedigen, zodat aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan. Er werd aldus wel degelijk

een reden aangebracht waarom het verzoek diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure. Het louter stellen dat *“de verzoekers vallen niet onder de gevallen zoals limitatieve wijze voorzien in artikel 57/6/4, par. 1 van de vreemdelingen.”* volstaat niet om aan te tonen dat de commissaris-generaal ten onrechte toepassing heeft gemaakt van de versnelde procedure.

De Raad stelt vast dat niet ter discussie staat dat verzoeker door de politie op de luchthaven werd tegengehouden omdat hij met een vals Zweeds paspoort een vliegtuig wilde nemen richting Ierland. Zoals hierna zal blijken, blijkt tevens dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Somalische nationaliteit. In het licht van deze elementen, maakt verzoeker – door louter te poneren dat hij niet ressorteert onder één van de toepassingsgevallen voorzien in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet – niet aannemelijk dat er *in casu* geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt verder op dat artikel 57/6/1, § 1, c) van de Vreemdelingenwet is opgenomen in de in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet voorziene situaties, waarin de commissaris-generaal bevoegd is om aan de grens, of hiermee gelijkgestelde plaats, een beslissing te nemen over de grond van de zaak. Verzoeker toont niet aan dat ten onrechte een versnelde procedure werd toegepast.

4.4. Waar verzoeker stelt dat *“verwerende partij verplicht [was] de termijn van vier weken zoals vastgelegd in artikel 57/6/4, derde lid, van deze wet te respecteren”* en waarbij *“na deze termijn het verzoek om internationale bescherming [moet] worden behandeld overeenkomstig ‘andere bepalingen van de wet van 15 december 1980’”*, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aantoonde welk belang hij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van de toepassing van de versnelde procedure conform artikel 57/6/1, § 1, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld *“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.”* (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111). De behandeling volgens de versnelde procedure geschiedt derhalve met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Het CGVS organiseerde op 4 maart 2024 een persoonlijk onderhoud via videoconferentie, waarbij verzoeker werd bijgestaan door een tolk en waarbij zijn advocaat aanwezig was. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De toepassing van de versnelde procedure leidt er verder toe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

4.6. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het wijzen op de strikte procesdeadlines van de versnelde procedure en de kwetsbare positie van de verzoeker, omdat hij op een bepaalde locatie wordt gehandhaafd, wat het moeilijker kan maken om bewijsmateriaal te verzamelen. Ook wanneer ter terechtzitting wordt gevraagd naar het concreet geleden nadeel van de toepassing van de versnelde procedure en aldus het belang bij een vernietiging van de bestreden beslissing op deze grond, komt de aanwezige raadvrouw niet verder dan het veralgemeend betoog dat er sprake is van een tijdsdruk en beperking in bewegingsvrijheid, wat een impact kan hebben op de mogelijkheid om de verzoeker raad te geven, het verzoekschrift op te stellen en documenten te bekomen. Dit veralgemeend betoog mist evenwel de nodige concretisering op verzoekers zaak. Verzoeker blijft in gebreke te concretiseren op welke wijze de toepassing van de versnelde procedure in zijn geval een substantieel nadeel heeft gehad op het verdere verloop van de procedure, de uiteindelijke beslissing of de mogelijkheid om zijn verweer en verdediging te organiseren. Verzoeker concretiseert zo niet welke bijkomende bewijsstukken hij had willen bijbrengen of welke argumenten hij bijkomend had willen ontwikkelen, die hij omwille van zijn bewaring of tijdsdruk niet tijdig kon bekomen of uitwerken. Bijkomend kan worden opgemerkt dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet toelaat dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen.

4.7. De Raad concludeert dat verzoeker niet aantoonde welk belang hij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van het overschrijden van de termijn van vier weken, zoals voorzien in artikel 57/6/4, derde lid van de Vreemdelingenwet. De enkele omstandigheid dat er heden prejudiciële vragen hangende zijn bij het Hof van Justitie impliceert niet dat huidige bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij is geboren in Bandar Jadiid, Lower Juba, gelegen in Somalië en dat hij de Somalische nationaliteit heeft. Hij verklaart dat hij van 2004 tot 2014 studeerde in Girissa, in Kenia, waarna hij terugkeerde naar zijn geboortedorp. Verzoeker verhuisde vervolgens na enkele jaren opnieuw naar Kenia, alwaar hij bleef tot zijn vertrek richting Europa op 13 januari 2024.

5.1.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoekers Somalische nationaliteit noch aan zijn voorgehouden herkomst uit Bandar Jadiid. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan de commissaris-generaal evenmin enig geloof hechten aan het vluchtrelaas en de door verzoeker aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee is verbonden.

5.1.3. De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker houdt in dat hij alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aanbrengt en dat hij zijn volledige medewerking verleent aan de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet vast te stellen. Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. De bewijslast rust dus in beginsel bij verzoeker zelf, van wie wordt verwacht dat hij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen.

Identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een procedure om internationale bescherming. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan worden beoordeeld. Zowel voor de erkenning als vluchteling als voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is het van cruciaal belang om het 'land van herkomst' (d.i. land van nationaliteit of, indien staatloos, het land van gewoonlijk verblijf) van de verzoeker om internationale bescherming vast te stellen, gelet op de rol van internationale bescherming ter vervanging van de bescherming die normaliter door de nationale overheid wordt verstrekt.

Bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming is het dus van belang te bepalen in welk land van herkomst verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is immers het werkelijke land van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging of ernstige schade en de mogelijkheden tot nationale bescherming zullen worden onderzocht. Er mag dus van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn land van herkomst, nationaliteit en verblijfplaatsen. Indien verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het land van herkomst dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk en maakt hij eveneens de aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

5.1.4. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker zijn voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst uit Bandar Jadiid, Lower Juba, niet geloofwaardig maakt op basis van volgende vaststellingen:

"Allereerst dient vastgesteld dat u uw herkomst uit Bandar Jadiid allerm minst geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd naar uw geboortedorp Bandar Jadiid (of Bandar Jediid) stelde u dat de Juba rivier ten westen gelegen is van Bandar Jadiid en u daarop gevraagd of u daar de richting van Kismayo mee bedoelde om correct te verifiëren, stelde u verrassend van niet en gaf u aan dat Kismayo ten zuidoosten is gelegen van Bandar Jadiid (NPO p 10). Gevraagd welk dorpen er aan de andere kant van de Juba rivier gelegen zijn stelde u dat dit Koban en Arare zijn en Malayle gelegen is aan dezelfde kant als Bandar Jadiid. Gevraagd welke dorpen er aan dezelfde kant van de Juba rivier zijn gelegen stelde u dat dit Malayle is en in de richting van Jamaame men Bangeni, Niiley en Turdho terugvindt. Gevraagd in welke richting Jamaame is gelegen stelde u dat dit ten noorden is. Gevraagd waar u de rivier overstak om naar Jamaame te gaan, stelde u verrassend dat je de rivier niet moet oversteken gezien ze aan dezelfde kant gelegen zijn (NPO p 11). U de plaatsen Rakafiida, Baqdaad, Weeltuweer en Far Janne voorgeworpen en gevraagd waar dit ligt ten opzichte van Bandar Jadiid kon u Rakafiida niet herkennen, stelde u verkeerdelijk dat Baqdaad een onbewoonde plaats is gelegen is tussen Bandar Jadiid en Malayle, dat Weeltuweer geen stad is en gaf u aan vergeten te zijn in welke richting Far Janne gelegen is (NPO p 11).

Er dient daarbij opgemerkt dat de voorgeworpen plaatsen allen gelegen zijn in de meest nabije omgeving van Bandar Jadiid en dit op wandelafstand en dat Baqdaad wel degelijk een bewoonde plaats is. Opmerkelijk is ook dat u aangeeft dat de Juba rivier ten westen is gelegen terwijl dit vanuit Bandar Jadiid zeer duidelijk enkel ten zuiden en ten oosten is gelegen en dit op wandelafstand. De Juba-rivier stroomt geheel niet ten

westen van Bandar Jadiid. U stelt ook verkeerdelijk dat Kismayo in het zuidoosten is gelegen ten opzicht van Bandar Jadiid gezien Kismayo zuidwestelijk is gelegen wat opmerkelijk is gezien u daar volgens uw verklaringen reeds tweemaal bent geweest (zie NPO p 8 en p 10). Ook Jamaame weet u niet correct te situeren wanneer u stelt dat dit ten noorden is gelegen van Bandar Jadiid terwijl Jamaame oost-noordoostelijk is gelegen. Dat u daarbij overigens stelt dat je nergens de Juba-rivier dient over te steken om Jamaame te bereiken, getuigt hoegenaamd niet van doorleefde ervaringen en wijst op een gebrek aan kennis van de omgeving. Nochtans stelde u in Jamaame 2 weken te zijn opgesloten om na uw vrijlating terug te keren naar Bandar Jadiid en daarop Somalië te verlaten (NPO p 9). Eveneens opmerkelijk is dat u de dorpen Koban en Arare aan de andere kant van de Juba-rivier situeert en Malayle aan de zelfde kant als Bandar Jadiid terwijl het omgekeerde correct is. Ook de plaatsen Bangeni, Niiley (wellicht Niirey nvdr.) en Turdho die u aanhaalde zijn allen gelegen aan de andere kant van de Juba rivier en dit contradictorisch met uw verklaringen. Opmerkelijk is ook dat u deze plaatsen wel kan benoemen gezien Niirey en Turdho in dezelfde richting gelegen zijn als Baqdaad wat u niet herkende, maar u deze situeert in de richting van Jamaame wat niet het geval is gezien deze ten zuiden van Bandar Jadiid gelegen zijn. Er dient bij deze vaststellingen verwezen te worden naar de vele kaarten en informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Er is dan ook een sterk vermoeden dat de weinige zaken die u wel kon opnoemen (maar hoegenaamd niet goed wist te situeren) zichzelf heeft aangeleerd.

Toen u daar op het einde van het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw herkomst uit Bandar Jadiid bleef u erbij dat u slechts één fout had gemaakt, dat Baqdaad een onbewoonde plaats is en dat iemand die in Bandar Jadiid geboren is zoals u geen beschrijvingen kan geven zoals u heeft gedaan (NPO p 12) waaruit opnieuw blijkt dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische overheidsdiensten te misleiden.

Rekening houdend met uw totale onwetendheid van de dichte en iets ruimere omgeving van Bandar Jadiid en wat zich daar bevindt, kan enkel vastgesteld worden dat u uw beweerde herkomst uit Bandar Jadiid allesbehalve ongeloofwaardig heeft weten te maken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming overhandigde u een geboorteakte en een bewijs van identiteit (zie administratief dossier).

Betreffende de door u neergelegde identiteitsdocumenten namelijk een geboorteakte en een bewijs van identificatie dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder [paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes - optioneel], zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteitsdocumenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Bandar Jadiid op te heffen.

Wat betreft de door u neergelegde identiteitsdocumenten kunnen voorts volgende vaststellingen nog gemaakt worden. Zo verklaarde u dat u de door u neergelegde geboorteakte – afgeleverd op 11/02/2024 – reeds in het jaar 2019 liet opstellen, te Mogadishu, maar u deze verloor, en u een verwante van u die te Mogadishu woont, vroeg om een nieuwe afdruk aan te vragen en naar u op te sturen (NPO p 7 en 8). Gevraagd waarom u in 2019 naar Mogadishu ging om een geboorteakte te laten opstellen – u was reeds 27 jaar oud, en diende hiertoe naar Kismayo te reizen, om van daaruit naar Mogadishu verder te reizen – wist u enkel vaagweg en geenszins verhelderend te antwoorden dat u ‘de Somalische nationaliteit heeft en het belangrijk is om een geboorteakte te krijgen’ (NPO p 8). Op geen enkele wijze verheldert u waarom u het uitgerekend in 2019 van dermate belang vond dat u een geboorteakte zou hebben, dat u daartoe zelfs een hele reis naar Mogadishu ondernam. Voorts dient opgemerkt dat nergens uit het door u neergelegde document kan blijken dat u reeds een eerste keer uw geboorteakte zou hebben laten opmaken in het jaar 2019.

Er kan enkel vastgesteld worden dat het document in kwestie, alsook het door u neergelegde ‘Certificate of Identity Confirmation’, opgesteld werd op 11/02/2024 – 5 jaren nadat u beweerdelijk Somalië verliet – en beide documenten aangeven dat uw adres in Somalië ‘Dharkenley’ zou zijn. Hieromtrent gaf u zelf aan dat dit incorrect is, en legde u uit dat je ‘iemand’ nodig hebt die voor je kan borg staan, als je documenten wilt laten opstellen, en deze persoon te Dharkenley woont.

Afgezien van de vaststelling dat uw uitleg geenszins verklaart waarom op uw geboorteakte vermeld staat dat u in Dharkenley woont, en de vaststelling dat u zelf aangeeft dat de door u neergelegde geboorteacte

incorrecte gegevens bevat, dient opgemerkt dat uit de aan het administratie dossier toegevoegde informatie blijkt dat een Somalische geboorteakte geen bewijs van nationaliteit uitmaakt, en dat Somalische documenten te koop zijn, en met behulp van fixers allerlei noodzakelijke documenten kunnen geregeld worden, zoals paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes, etc (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen enkele betrouwbaarheid worden toegekend aan de door u voorgelegde documenten, en ontberen deze elke bewijskracht.

Voorts dient opgemerkt dat u uw Somalische nationaliteit niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Allereerst dient opgemerkt dat de Belgische autoriteiten een visumonderzoek hebben uitgevoerd waaruit blijkt dat u op 27 november 2023 zonder succes een visumaanvraag heeft ingediend bij de Griekse ambassade te Nairobi in Kenia, dat u dit aanvraag met een Keniaans paspoort wat u werd afgegeven op 20 maart 2020 en dat uw geboorteplaats Mandera te Kenia is en uw woonplaats bij aanvraag Tausi block in Nairobi is (zie visumdossier in administratief dossier). Er kan enkel vastgesteld worden dat u voorafgaand aan uw vertrek naar België reeds bijna 4 jaar over een Keniaans paspoort beschikte. U vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat u ook een visum had voor India in 2022 omwille van medische redenen van uw vrouw (verklaring DVZ d.d. 12 februari 2024 punt 25) waaruit blijkt dat u dit paspoort reeds voordien heeft gebruikt om te reizen buiten Kenia en dit allerm minst in het kader van uw voorliggend verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling doet reeds sterk vermoeden dat u over de Keniaanse nationaliteit beschikt.

Daarnaast dient nog opgemerkt dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde, wanneer u werd gevraagd of u naast de Somalische nationaliteit nog ander nationaliteiten bezit, dat u in Kenia gestudeerd heeft en daar documenten heeft gekocht. Gevraagd welke documenten u dan wel gekocht heeft, verklaarde u dat dit een identiteitskaart en geboorteakte was, dat dit geen echte geboorteakte was en dat u die gekocht had (NPO p 4). Gevraagd of die documenten dan vals zijn, stelde u dat u het niet weet, dat u het systeem niet goed kent en de smokkelaar dat opgesteld heeft (NPO p 5). Dat u aangeeft het systeem niet te kennen en u niet weet of die documenten vals zijn, staan in schril contrast met de vaststelling dat u met deze documenten een Keniaanse paspoort kon bemachtigen en dit 3 à 4 maanden na uw beweerd vertrek uit Somalië in december 2019 en u dit paspoort ook gebruikte om naar India te reizen. Uw verklaring dat uw Keniaanse documenten gekocht en vals zijn, is dan ook niet aannemelijk.

Er werd u aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u vreest indien u zou moeten terugkeren naar Kenia waarbij u aangaf dat de mannen (waarbij u doelt op Al Shabaab) u zullen doden en u naar hier bent gekomen om u in veiligheid te stellen (NPO p 12). Er kan daarbij niet ingezien worden dat u Kenia verlaat omwille van medische redenen in 2022, maar niet omwille van een vrees ten aanzien van Al Shabaab die u pas uitte in 2024 wat uw beweerde vrees voor Al Shabaab in een geval van terugkeer naar Kenia compleet onderuit haalt.

Voorts dient benadrukt dat u in het administratief rapport van de Belgische federale politie (zie administratief dossier) aangaf dat uw moedertaal Swahili is en u ook Engels spreekt. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming gaf u dan weer aan Somali (wat ook werd vastgesteld doorheen het persoonlijk onderhoud) en Engels te spreken (verklaringen betreffende de procedure d.d. 12 februari 2024 punt 2). Uw kennis van Swahili bleek plots verdwenen. Er dient daarbij opgemerkt dat Swahili de nationale taal is van Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts dient vermeld dat het rapport ook vermeldt dat u uiteindelijk heeft toegegeven aan de federale politie de Keniaanse nationaliteit te bezitten (zie rapport p 2). Toen u daar op het einde van het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd, ontkende u ten stelligste dat te hebben toegegeven aan de politiediensten en gaf u aan dat ze hebben geprobeerd om u dat te laten toegeven waarna u er bij bleef dat u de Somalische nationaliteit bezit (NPO p 12). Ter zake dient benadrukt te worden dat het in de eerste plaats aan u is om uw ware nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

Er kan slechts worden vastgesteld dat u dit niet heeft gedaan. Het komt het CGVS niet toe om te speculeren over uw nationaliteit en verblijfplaats voor uw komst naar België, te meer u veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.”

5.1.5. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.6. Waar verzoeker nog wijst op de door hem overgemaakte geboorteakte en het bewijs van nationaliteit en hij stelt dat de commissaris-generaal deze documenten louter heeft afgewezen omwille van de aanzienlijke corruptie in Somalië, wijst de Raad erop dat deze kritiek feitelijke grondslag mist. Naast de – bovendien pertinente – vaststelling dat er in Somalië een afwezigheid is van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid, evenals dat er sprake is van wijdverspreide corruptie, heeft de commissaris-generaal immers tevens een inhoudelijke beoordeling gemaakt van de neergelegde identiteitsdocumenten. Zo wees de commissaris-generaal erop dat “Zo verklaarde u dat u de door u neergelegde geboorteakte – afgeleverd op 11/02/2024 – reeds in het jaar 2019 liet opstellen, te Mogadishu, maar u deze verloor, en u een verwante van u die te Mogadishu woont, vroeg om een nieuwe afdruk aan te vragen en naar u op te sturen (NPO p 7 en 8). Gevraagd waarom u in 2019 naar Mogadishu ging om een geboorteakte te laten opstellen – u was reeds 27 jaar oud, en diende hiertoe naar Kismayo te reizen, om van daaruit naar Mogadishu verder te reizen – wist u enkel vaagweg en geenszins verhelderend te antwoorden dat u ‘de Somalische nationaliteit heeft en het belangrijk is om een geboorteakte te krijgen’ (NPO p 8). Op geen enkele wijze verheldert u waarom u het uitgerekend in 2019 van dermate belang vond dat u een geboorteakte zou hebben, dat u daartoe zelfs een hele reis naar Mogadishu ondernam. Voorts dient opgemerkt dat nergens uit het door u neergelegde document kan blijken dat u reeds een eerste keer uw geboorteakte zou hebben laten opmaken in het jaar 2019. Er kan enkel vastgesteld worden dat het document in kwestie, alsook het door u neergelegde ‘Certificate of Identity Confirmation’, opgesteld werd op 11/02/2024 – 5 jaren nadat u beweerdelijk Somalië verliet – en beide documenten aangeven dat uw adres in Somalië ‘Dharkenley’ zou zijn. Hieromtrent gaf u zelf aan dat dit incorrect is, en legde u uit dat je ‘iemand’ nodig hebt die voor je kan borg staan, als je documenten wilt laten opstellen, en deze persoon te Dharkenley woont”. Verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan die deze beoordeling onderuit haalt of hier een ander licht op werpt. Er wordt in deze ook aan herinnerd dat de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mag ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, *quod in casu* (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

5.1.7. Waar verzoeker zijn gebrekkige kennis omtrent zijn directe en ruimere omgeving van zijn geboortedorp tracht te verschonen door erop te wijzen dat hij een belangrijk deel van zijn jeugd in Kenia doorbracht, dient te worden vastgesteld dat zelfs van iemand die een deel van zijn leven – van zijn twaalf jaar tot zijn tweeëntwintig jaar – in Kenia heeft doorgebracht, kan worden verwacht dat hij er minstens in slaagt om correcte verklaringen af te leggen van zijn meest nabije omgeving, *quod non in casu*. Verzoeker keerde in 2014 ook terug naar Somalië, alwaar hij nog meerdere jaren verbleef, alvorens terug opnieuw naar Kenia te vertrekken. Verzoeker heeft derhalve tevens een deel van zijn volwassen leeftijd in zijn geboortedorp verbleven, waarbij hij ook actief deelnam aan de maatschappij en werkte op de landbouwgronden van de familie. De overtuiging van verzoeker dat de commissaris-generaal zich enkel concentreerde op de geografie en dat een grondiger onderzoek naar zijn levenservaring en andere aspecten van zijn leven vereist was, volstaat niet om de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen, gelet onder meer ook op dat andere pertinente motieven in de bestreden beslissing, op grond waarvan de commissaris-generaal terecht stelt dat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende Somalische nationaliteit van verzoeker.

Door verder te herhalen dat hij niet wist hoe hij aan de Keniaanse documenten is gekomen, omdat hij een tussenpersoon heeft ingeschakeld en niet op de hoogte is van de verschillende stappen die zijn ondernomen, brengt hij de uitgebreide motivering van de commissaris-generaal inzake de gegevens zoals deze blijken uit het visumdossier – en die hierboven reeds werden weergegeven – niet aan het wankelen. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal tevens terecht opmerkte dat (a) verzoeker reeds vier jaar voor zijn vertrek over een Keniaans paspoort beschikte; (b) verzoeker zijn Keniaans paspoort reeds eerder heeft gebruikt om te reizen buiten Kenia; (c) verzoekers bewering dat hij het systeem niet kent en niet weet of de Keniaanse documenten vals zijn in schril contrast gaat met de vaststelling dat hij met deze documenten een paspoort kon bekomen en hiermee naar India kon reizen; (d) verzoeker ten overstaan van de federale politie verklaarde dat zijn moedertaal het Swahili is, wat de nationale taal is van Kenia; (e) verzoeker ten overstaan van de federale politie uiteindelijk heeft toegegeven de Keniaanse nationaliteit te bezitten. Verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan die deze overwegingen, die door de Raad worden overgenomen, aan het wankelen brengt of hier een ander licht op doen schijnen.

5.1.8. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift verder geen enkele poging om de concrete betrokken bevindingen van de bestreden beslissing te verklaren. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing, noch legt hij concrete en geobjectiveerde elementen voor die de vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers beweerd nationaliteit, herkomst en verblijf, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, blijven dan ook overeind en worden integraal overgenomen.

5.1.9. Het geheel aan verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk de Somalische nationaliteit te bezitten en daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Bandar Jadiid, Lower Juba.

5.1.10. Aangezien verzoeker zijn regio van herkomst noch zijn Somalische nationaliteit aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij stelt daar te hebben ondervonden. De commissaris-generaal stelt terecht: *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.”* Daar geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Somalische nationaliteit en zijn beweerde regio van herkomst, is de argumentatie in het verzoekschrift over zijn vrees voor vervolging aldaar, niet langer dienstig.

5.1.11. De Raad herinnert eraan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. *In casu*, moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de elementen aangebracht door verzoeker, rekening houdend met de informatie over het verklaarde land van nationaliteit en de regio van herkomst, evenals de gegevens zoals deze blijken uit het visumdossier van verzoeker. De commissaris-generaal besluit bijgevolg terecht:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 4 maart 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (zie NPO p 11 en 12). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”

5.1.12. Gelet op wat voorafgaat, is in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Somalische nationaliteit en beweerde herkomst uit Bandar Jadiid waar hij zijn vluchtrelaas situeert, en hij geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke nationaliteit, herkomst en/of eerdere verblijfplaats voor zijn komst naar België.

5.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Bandar Jadiid in Somalië, noch dat hij de Somalische nationaliteit bezit, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

5.2.3. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure om internationale bescherming zijn ware nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. Hij heeft immers de verplichting om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Een loutere verwijzing naar een beweerde, maar niet aangetoonde, nationaliteit volstaat niet. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Somalische nationaliteit en zijn beweerde regio van herkomst, is verzoekers betoog dat, gezien de huidige veiligheidssituatie in Somalië en meer specifiek in de regio van herkomst van verzoeker, elke Somalische onderdaan in aanmerking moet komen voor subsidiaire bescherming niet dienstig.

5.2.4. Het komt de Raad verder niet toe om te speculeren over de werkelijke nationaliteit en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat hij afkomstig is uit een land en/of regio waar geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land of deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er wordt in deze benadrukt wat de commissaris-generaal op het einde van de bestreden beslissing meegeeft: *“Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, daar geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden Somalische nationaliteit- en herkomst.”*

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

N. DENIES